

3. Кузьменко А. М. Проблеми теоретичного визначення сучасного суб'єкта міжнародного приватного права [Електронний ресурс] / А. М. Кузьменко. – Режим доступу: http://policy.infokiev.com.ua/index.php?option=com_content&task=view&id=32&Itemid=41.
4. Голосніченко І. П. Адміністративне право України: основні поняття : навч. посіб. / І. П. Голосніченко, М. Ф. Стахурський, Н. І. Золотарьова ; за заг. ред. І. П. Голосніченка. – К. : ГАН, 2005. – 232 с.
5. Виконавча влада і адміністративне право / за заг. ред. В. Б. Авер'янова. – К. : Ін Юре, 2002. – 668 с.
6. Бахрах Д. Н. Административное право России : учеб. для вузов / Д. Н. Бахрах. – М. : НОРМА, 2002. – 356 с.
7. Колпаков В. К. Адміністративне право України : підручник / В. К. Колпаков, О. В. Кузьменко. – К. : Юрінком Інтер, 2003. – 544 с.
8. Скакун О. Ф. Теорія держави і права : підручник / О. Ф. Скакун ; пер. з рос. – Х. : Консум, 2001. – 656 с.
9. Про міжнародне приватне право : закон України від 23 черв. 2005 р. № 2709-IV // Відомості Верховної Ради України. – 2005. – № 32. – Ст. 422.
10. Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства : закон України від 4 лют. 1994 р. № 3929-XII // Відомості Верховної Ради України. – 1994. – № 23. – Ст. 161.
11. Іноземці, біженці, вимушені переселенці. Право притулку [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://o-pravovedenii.ru/index.php?option=com_content&view=article&id=243:inozemci-bizhenci-vimusheni-pereselenci-pravo-pritulku&catid=33&Itemid=4.
12. Конституція України. – Х. : Одиссей, 2011. – 56 с.
13. О Концепции сотрудничества государств-участников Содружества Независимых Государств в противодействии незаконной миграции [Електронний ресурс] : решение совета глав государств Содружества Независимых Государств от 16 сент. 2004 г. – Режим доступу: <http://pravo.kulichki.com/megd2007/bz00/dcm00668.htm>.
14. Герасименко Є. С. Адміністративне видворення іноземців та осіб без громадянства. Проблеми правового регулювання в Україні / Є. С. Герасименко // Бюлетень Міністерства юстиції України. – 2009. – № 1. – С. 54–60.

Надійшла до редколегії 10.06.2011

ГАМАЛИЙ А. Л. ПОНЯТИЕ И ОСОБЕННОСТИ АДМИНИСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО СТАТУСА ИНОСТРАНЦЕВ В УКРАИНЕ

Уточнено поняття адміністративно-правового статусу і його складових частей, пропонується поняття іноземця, визначено особливості адміністративно-правового статусу іноземця в Україні.

GAMALIY O. THE CONCEPT AND FEATURES OF ADMINISTRATIVE AND LEGAL STATUS OF FOREIGNERS IN UKRAINE

The concept of administrative and legal status and its constituents is specified, the concept of foreigner is offered, and also the features of administrative and legal status of foreigner in Ukraine are ascertained.

УДК 342.51:346.7

О. В. КАЦУБА,

здобувач

Харківського національного університету внутрішніх справ

ПОНЯТТЯ ТА ЗАВДАННЯ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ГОСПОДАРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ З ВИДОБУТКУ ТА ПОДАЛЬШОЇ РЕАЛІЗАЦІЇ НАФТИ ТА ПРИРОДНОГО ГАЗУ

Сформульовано поняття та визначено завдання державного регулювання господарської діяльності з видобутку та подальшої реалізації нафти та природного газу, визначено напрямки його вдосконалення.

В умовах формування в Україні демократичної, соціальної, правової держави, розвитку інститутів громадянського суспільства та повноцінної інтеграції України у міжнародне співтовариство особливого значення набуває формування стабільної економічної системи

держави на засадах функціонування вільного ринку. Свобода підприємницької діяльності, рівність приватної форми власності поряд із державною та комунальною, принцип економічної багатоманітності, що гарантуються статтями 13, 14, 41, 42 Конституції України [1],

покликані забезпечити інтенсифікацію господарської діяльності суб'єктів господарювання у сфері суспільного виробництва.

Це повною мірою стосується й природокористування, що з огляду на специфічну кількісну та просторову обмеженість й вичерпність природних ресурсів вимагає особливої уваги з боку держави в контексті забезпечення нею відповідно до ч. 4 ст. 13 Конституції України [1] захисту прав і рівності усіх суб'єктів права власності і господарювання, а також соціальної спрямованості економіки. При цьому, зауважимо, особливого правового режиму потребує здійснення природокористування щодо таких корисних копалин, як нафта і газ, що обумовлюється необхідністю забезпечення їх раціонального й комплексного використання для задоволення потреб суспільного виробництва, гарантування безпеки людей, майна та навколишнього природного середовища, а також охорони прав і законних інтересів підприємств і громадян. З огляду на це й вважаємо актуальними питання державного регулювання господарської діяльності з видобутку та подальшої реалізації нафти та природного газу.

Зазначимо, що питання державного регулювання господарської діяльності, у тому числі пов'язаної із здійсненням природокористування природними ресурсами, у науці розглядалися такими вченими, як В. Б. Авер'янов, С. С. Алексєєв, О. О. Бандурка, В. В. Добровольська, Т. М. Кравцова, І. П. Поповська, Н. О. Саніахметова, О. Ф. Скакун тощо. Проте їх дослідження стосуються або проблематики розуміння сутності державного управління в цілому, або ж тільки окремих аспектів державного регулювання господарської діяльності, без урахування відповідної специфіки такої господарської діяльності. Тому **метою** нашої роботи є аналіз існуючих підходів і проблем у баченні та розумінні поняття та завдань державного регулювання господарської діяльності з видобутку та подальшої реалізації нафти та природного газу, а також удосконалення їх легальних визначень.

Відмітимо, що в юридичному сенсі під державним регулюванням господарської діяльності з видобутку та подальшої реалізації нафти і природного газу слід розуміти особливий вид діяльності держави, яка полягає у владному впливі шляхом здійснення регулювання суспільних відносин, що виникають і реалізуються під час здійснення відповідними суб'єктами господарської діяльності з видобутку та подальшої реалізації нафти та природно-

го газу. Визначення сутності такого державного регулювання господарської діяльності обумовлює встановлення його ознак і змісту використаного понятійно-категоріального апарату.

Таке державне регулювання стосується передусім складного комплексу суспільних відносин, що мають подвійний характер. З одного боку, це суспільні відносини, які виникають, змінюються і припиняються з приводу державного регулювання господарської діяльності з видобутку та подальшої реалізації нафти та природного газу між державою в особі відповідних уповноважених нею державних органів та суб'єктами господарювання, які здійснюють або мають намір здійснювати таку господарську діяльність. А з іншого боку, це самі відносини, що реалізуються під час безпосереднього здійснення вказаної господарської діяльності з видобутку та подальшої реалізації нафти та природного газу відповідно до засад означеного державного регулювання. Якщо перші відносини мають суто адміністративно-правову природу, тоді останні одночасно поєднують у собі як ознаки адміністративних, так і вже господарських та цивільно-правових відносин.

Державне регулювання як складний засіб державного управління також складається з низки власних засобів організаційно-управлінського впливу на суспільні відносини щодо господарської діяльності з видобутку та подальшої реалізації нафти та природного газу. До засобів, які використовує держава для регулювання підприємницької діяльності, О. В. Показатєва [2, с. 89–91], наприклад, пропонує віднести державну реєстрацію; ліцензування, патентування, квотування; сертифікацію та стандартизацію; регулювання цін і тарифів; податкове регулювання (надання податкових пільг); надання дотацій, компенсацій; застосування нормативів та лімітів; матеріально-технічну підтримку підприємств; інформаційне, кадрове та науково-методичне забезпечення підприємств. При цьому виходячи з визначених Господарським кодексом України [3] та законами України «Про нафту і газ» [4], «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» [5] і «Про ліцензування певних видів господарської діяльності» [6] засад державного регулювання в нафтогазовій галузі, усі з наведених засобів державного регулювання повною мірою стосуються й господарської діяльності з видобутку та подальшої реалізації нафти та природного газу. Відтак наведені способи державного регулювання, що розкривають зміст державного регулювання та є основними

напрямами його реалізації, виходячи більше з практичної точки зору, по-суті, і являють собою завдання державного регулювання такої господарської діяльності.

На нашу думку, під державним регулюванням слід розуміти здійснення державою за допомогою права і системи правових засобів організаційно-розпорядчого впливу на суспільні відносини з метою їх впорядкування, юридичного закріплення, охорони та розвитку. На основі цього визначення має формулюватись поняття державного регулювання господарської діяльності з видобутку та подальшої реалізації нафти та природного газу. При цьому необхідно також враховувати існуючу специфіку співвідношення загального державного регулювання та державного регулювання господарської діяльності, що є лише одним із напрямків такого державного регулювання. Позаяк видобуток та подальша реалізація нафти та природного газу є особливим різновидом господарської діяльності, то й поняття її державного регулювання має обумовлюватись дефініцією державного регулювання господарської діяльності, яка, у свою чергу, послідовно ґрунтується на загальному визначенні державного правового регулювання.

Зазначимо, що наразі сформувався відносно усталений підхід до розуміння державного регулювання господарської діяльності, зокрема і В. Б. Авер'янов [7, с. 85], і Н. О. Саніхаметова [8, с. 3] пропонують визначати його як засновану на законодавстві форму державного впливу на господарську діяльність шляхом встановлення та застосування державними органами правил, спрямованих на забезпечення належних умов господарської діяльності фізичних та юридичних осіб, що підтримується можливістю застосування правових санкцій при порушенні зазначених правил. Слід підкреслити важливість для характеристики державного регулювання господарської діяльності такої ознаки, як його забезпеченість державним примусом, що не тільки додатково вказує на державно-правову природу вказаного державного регулювання, але й обумовлює його обов'язковість, результативність та дієвість у впорядкуванні господарсько-правових відносин.

Усе ж таки, як на нас, у даному разі, зважаючи на вищенаведене визначення загального державного регулювання, слід говорити про регулювання господарської діяльності не стільки як про окрему форму державного впливу, а саме як про систему правових засобів такого впливу. Наголошуємо, що саме за обсягом

правових засобів впливу та самими суспільними відносинами, на які вони спрямовані, і розрізняються напрямки державного регулювання, у тому числі зумовлюється його специфіка щодо господарської діяльності з видобутку та подальшої реалізації нафти та природного газу.

Слід звернути увагу на те, що визначені у ст. 7 Закону України «Про нафту і газ» основні завдання державного регулювання нафтогазової галузі також поширюються й на господарську діяльність з видобутку та подальшої реалізації нафти та природного газу. Зокрема, відповідно до ст. 1 вказаного Закону України, нафтогазова галузь є галуззю економіки України, яка разом з іншими галузями забезпечує пошук, розвідку та розробку родовищ нафти і газу, транспортування, переробку, зберігання і реалізацію нафти, газу та продуктів їх переробки [4]. Тобто правове регулювання нафтогазової галузі становить собою загальний правовий регулятор для господарської діяльності з видобутку та подальшої реалізації нафти та природного газу, що і належить до означеної галузі економіки.

Відтак основним завданням державного регулювання господарської діяльності з видобутку та подальшої реалізації нафти та природного газу законодавчо визначено передусім сприяння конкуренції в нафтогазовому комплексі та забезпечення проведення цінової й тарифної політики в нафтогазовому комплексі. Однак, на нашу думку, в даному разі в аспекті державного регулювання має йтися не стільки про сприяння конкуренції, як про недопущення монополізації у нафтогазовому комплексі.

Так чи інакше, основні завдання державного регулювання нафтогазової галузі є загальними напрямами економічної державної політики, а саме цінова та антимонопольно-конкурентна політика, що згідно зі ст. 10 Господарського кодексу України [3] рівною мірою стосується усіх сфер економіки, а тому не може відображати специфіку державного регулювання в нафтогазовій галузі. За такого підходу серед основних завдань державного регулювання господарської діяльності з видобутку та подальшої реалізації нафти та природного газу мають відобразитися й інші, визначені ГК України, напрями економічної політики, зокрема такі, як структурно-галузева, інвестиційна, податкова, зовнішньоекономічна політика тощо, що так само актуально й для нафтогазової галузі економіки України.

Інше основне завдання державного регулювання господарської діяльності з видобутку

та подальшої реалізації нафти та природного газу вважаємо дещо обмеженим порівняно із можливими формами державного впливу на суспільні відносини щодо означеної господарської діяльності. Так, Законом України «Про нафту і газ» [4] передбачений лише захист прав усіх суб'єктів відносин, що виникають у зв'язку з геологічним вивченням нафтогазоносності надр, розробкою родовищ нафти і газу, переробкою нафти і газу, зберіганням, транспортуванням та реалізацією нафти, газу та продуктів їх переробки, а також споживачів нафти і газу та працівників галузі. На нашу думку, невід'ємно від захисту прав суб'єктів господарської діяльності з видобутку та подальшої реалізації нафти і природного газу слід також розглядати їх встановлення, забезпечення та гарантування державою. Виходячи з загальних вимог щодо реальності прав людини [9, с. 38; 10, с. 520] саме такий комплекс форм державного регулювання відповідатиме вимогам реальності прав суб'єктів господарювання у нафтогазовій галузі.

Таким чином, закріплені в законодавстві основні завдання державного регулювання господарської діяльності з видобутку та подальшої реалізації нафти та природного газу потребують подальшого доопрацювання та більшої деталізації, спрямованої на відображення в завданнях державного регулювання як засад державної політики та особливостей державного управління, так само й об'єктивних умов функціонування нафтогазової галузі.

На нашу думку, як завдання державного регулювання господарської діяльності з видобутку та подальшої реалізації нафти і природного газу у широкому сенсі слід розуміти формування та забезпечення функціонування встановленого порядку здійснення такої господарської діяльності. Одним із ключових елементів порядку провадження вказаної господарської діяльності є принципи державної політики у нафтогазовій галузі, які в цілому комплексно окреслюють засади державної політики у цій галузі та відповідно спрямовують державне регулювання. Тому, по суті, забезпечення реального втілення в господарську діяльність з видобутку та подальшої реалізації нафти і природного газу принципів державного управління також належить до завдань державного регулювання даного виду господарської діяльності.

Отже, виходячи з переліку принципів державної політики в нафтогазовій галузі, визначених ст. 5 Закону України «Про нафту і газ» [4], можна виділити декілька так званих функціональних блоків державного регулювання госпо-

дарської діяльності з видобутку та подальшої реалізації нафти і природного газу. Передусім це завдання державного регулювання, пов'язані із забезпеченням безпеки при використанні нафти і природного газу як вибухо- та пожежонебезпечних природних ресурсів. Тобто у даному разі слід акцентувати увагу саме на здійсненні заходів щодо забезпечення та підтримання безпеки експлуатації об'єктів нафтогазової галузі, а також забезпечення екологічно безпечного функціонування об'єктів нафтогазової галузі. При цьому, підкреслимо, вищезазначене повністю ґрунтується на передбаченому Кодексом про надра [11] гарантуванні безпеки при користуванні надрами, а також на забезпеченні державою екологічної безпеки, що за ГК України [3] належить до конституційних основ правового господарського порядку в Україні.

Інша група завдань державного регулювання господарської діяльності з видобутку та подальшої реалізації нафти та природного газу пов'язана із забезпеченням дотримання вимог щодо належного й раціонального використання природних ресурсів. Передусім у зазначеному аспекті слід виділяти таке завдання державного регулювання, як встановлення та забезпечення додержання єдиних державних норм, правил і стандартів усіма суб'єктами відносин, пов'язаних із видобутком, транспортуванням, постачанням і використанням газу, нафти та продуктів їх переробки. Це завдання є найбільш загальним, позаяк воно обумовлюється самим змістом державного регулювання, яке покликане не тільки регламентувати певні суспільні відносини, але й забезпечити їх реальне приведення до такої нормативно визначеної моделі. Одним із засобів досягнення цього є, наприклад, юридичне закріплення взаємної відповідальності постачальників газу, нафти і продуктів їх переробки та споживачів, що, у свою чергу, також потребує відповідного державного регулювання.

Як ми вже відзначали вище, іманентною рисою нафти та природного газу як природних ресурсів є їх вичерпність, кількісна та просторова обмеженість, що логічно зумовлює необхідність раціонального використання означених корисних копалин. Тому до завдань державного регулювання господарської діяльності з видобутку та подальшої реалізації нафти та природного газу, як на нас, доцільно включити забезпечення раціонального споживання газу, нафти та продуктів їх переробки. Наближеним і спорідненим із вказаним завданням є впровадження

енергозберігаючих технологій, у тому числі обладнання газопроводів газотурбінними та турбодетандерними установками [4]. Тобто державне регулювання не тільки прямо, але й опосередковано впливає на процес впровадження енергозберігаючих технологій, наприклад, передбачаючи надання відповідним суб'єктам господарювання додаткових пільг і гарантій у зв'язку з використанням таких енергозберігаючих технологій.

З огляду на розвиток економіки та інтенсифікацію господарських процесів в державі не втрачає своєї актуальності й вдосконалення нафтогазової галузі та приведення засад державного регулювання господарської діяльності з видобутку та подальшої реалізації нафти та природного газу у відповідність до вимог суспільства. Відповідно до цього вважаємо виправданим виокремлення завдань державного регулювання даної господарської діяльності на забезпечення перспективного природокористування такими природними ресурсами, як нафта та природний газ.

До таких завдань пропонуємо віднести створення умов для розвитку та підвищення ефективності діяльності нафтогазової галузі, а також сприяння розвитку конкурентних відносин на ринку газу, нафти та продуктів їх переробки. При цьому слід узяти до уваги, що одним із принципів господарювання в Україні за ст. 6 Господарського кодексу України [3] є принцип забезпечення добросовісної конкуренції у підприємстві, а поширення конкурентних відносин на ринку нафти та природного газу сприятиме розвитку господарської діяльності в нафтогазовій галузі і позитивним чином позначиться на забезпеченні кінцевого споживача необхідними нафтопродуктами та природним газом.

Таким чином, можемо зробити наступні **висновки**.

По-перше, державне регулювання господарської діяльності з видобутку та подальшої реалізації нафти та природного газу в юридичному сенсі являє собою особливий вид діяльності держави, яка полягає в організаційно-розпорядчому владному впливі шляхом здійснення регулювання за допомогою права і системи правових засобів суспільних відносин, що виникають під час здійснення відповідними суб'єктами господарської діяльності з видобутку та подальшої реалізації нафти та природного газу з метою їх упорядкування, юридичного закріплення, охорони та розвитку.

По-друге, мета державного регулювання господарської діяльності з видобутку та подальшої реалізації нафти і природного газу виражається в забезпеченні узгодженості спільної праці при здійсненні господарської діяльності з видобутку та подальшої реалізації нафти та природного газу для досягнення оптимального режиму спеціального природокористування вказаними природними копалинами.

По-третє, можна виділити декілька функціональних блоків державного регулювання господарської діяльності з видобутку та подальшої реалізації нафти і природного газу – завдання, пов'язані із забезпеченням безпеки при використанні нафти і природного газу як вибухо- та пожежонебезпечних природних ресурсів; завдання, пов'язані із забезпеченням дотримання вимог щодо належного і раціонального використання природних ресурсів; а також завдання, пов'язані із забезпеченням перспективного природокористування такими природними ресурсами, як нафта та природний газ.

Список використаної літератури

1. Конституція України // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 30. – Ст. 141.
2. Покатаєва О. В. Методи державного регулювання підприємницької діяльності / О. В. Покатаєва // Економіка та держава. – 2008. – № 1. – С. 89–91.
3. Господарський кодекс України // Офіційний вісник України. – 2003. – № 11. – Ст. 462.
4. Про нафту і газ : закон України від 12 лип. 2001 р. № 2665-III // Офіційний вісник України. – 2001. – № 33. – Ст. 1524.
5. Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності : закон України від 11 верес. 2003 р. № 1160-IV // Офіційний вісник України. – 2003. – № 41. – Ст. 2157.
6. Про ліцензування певних видів господарської діяльності : закон України від 1 черв. 2000 р. № 1775-III // Офіційний вісник України. – 2000. – № 27. – Ст. 1109.
7. Адміністративне право України: акад. курс : підручник : у 2 т. Т. 2. Особлива частина / ред. кол.: В. Б. Авер'янов (гол.) та ін. – К. : Юрид. думка, 2005. – 624 с.
8. Саніхаметова Н. О. Регулювання підприємницької діяльності в Україні (організаційно-правові аспекти) : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня д-ра юрид. наук : спец. 12.00.07 «Адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право» / Н. О. Саніхаметова. – О., 1998. – 18 с.
9. Шульга А. М. Теорія держави і права : навчальний посібник: стислий курс / А. М. Шульга. – Х. : ХНУВС, 2009. – 260 с.

10. Турута О. В. Юридичний механізм забезпечення реальності прав і свобод громадян [Електронний ресурс] / О. В. Турута // Форум права. – 2010. – № 2. – С. 519–523. – Режим доступу: <http://www.nbu.gov.ua/e-journals/FP/2010-2/10tovicg.pdf>.

11. Кодекс України про надра // Відомості Верховної Ради України. – 1994. – № 36. – Ст. 340.

Надійшло до редколегії 30.04.2011

**КАЦУБА А. В. ПОНЯТИЕ И ЗАДАЧИ ГОСУДАРСТВЕННОГО РЕГУЛИРОВАНИЯ
ХОЗЯЙСТВЕННОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ ПО ДОБЫЧЕ И ДАЛЬНЕЙШЕЙ
РЕАЛИЗАЦИИ НЕФТИ И ПРИРОДНОГО ГАЗА**

Сформулировано поняття і определены задачи государственного регулирования хозяйственной деятельности по добыче и дальнейшей реализации нефти и природного газа; определены направления его совершенствования.

**KATSUBA O. THE DEFINITION AND THE TASKS OF STATE REGULATION
OF COMMERCIAL ACTIVITIES FOR THE EXTRACTION AND FURTHER
REALIZATION OF OIL AND NATURAL GAS**

The concept of state regulation of commercial activities for the extraction and further realization of oil and natural gas is formulated and its tasks are defined, directions of its improvement are identified.

УДК 351.94(477)

О. М. МАРТИНОВА,

здобувач

Харківського національного університету внутрішніх справ

**МІСЦЕВІ СУДИ В СИСТЕМІ СУБ'ЄКТІВ ПРОВАДЖЕННЯ
У СПРАВАХ ПРО АДМІНІСТРАТИВНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ**

Визначено місце місцевих судів у системі суб'єктів провадження в справах про адміністративні правопорушення, уточнено поняття «суб'єкт адміністративного провадження» і «учасник адміністративного провадження».

Формування громадянського суспільства та його інститутів, у якому гарантуються права і свободи людини, може здійснюватися лише в сучасній правовій демократичній державі. При цьому важливим критерієм правової держави є наявність сильної та незалежної судової влади, справедливого суду, який має забезпечувати надійність усієї конструкції державності, створювати умови для стійкого розвитку в політичній, соціальній, економічній сферах.

Актуальність даної статті обумовлена проблемами практичного характеру, що виникають під час провадження у справах про адміністративні правопорушення судьями місцевих судів. Законодавче закріплення системи суб'єктів, уповноважених у судовому порядку розглядати справи про адміністративні правопорушення, юридично оформило провідну роль судових органів як основних суб'єктів адміністративно-юрисдикційних відносин. Однак на практиці реалізація даного положення стикається з труднощами, обумовленими недостатністю наукового обґрунтування статусу

місцевих судів у провадженні у справах про адміністративні правопорушення, а також наявності колізій у законодавстві і, як наслідок, неоднозначністю застосування судьями положень Кодексу України про адміністративні правопорушення (далі – КУпАП).

Зміст адміністративно-юрисдикційної діяльності на загальнотеоретичному рівні розглядали у своїх наукових працях О. М. Бандурка, Ю. П. Битяк, А. К. Блажко, І. П. Голосніченко, В. В. Денисенко, В. К. Колпаков, А. Т. Комзюк, М. Я. Масленніков, О. І. Миколенко, А. О. Михайлова, О. С. Павлова, А. М. Позднишов, В. М. Скавронік, А. П. Шергін та інші вчені, однак дослідження питання щодо ролі та місця місцевих судів у системі суб'єктів провадження у справах про адміністративні правопорушення є недостатньо розробленим. Зазначене припускає, з одного боку, уточнення становища судів у системі суб'єктів, що здійснюють функції переслідування осіб, які скоїли правопорушення, з іншого – виявлення їх детермінації з учасниками провадження у справах про